

til Enkeltheder i Forslaget, navnlig om to Hovedpunkter:

1. Spørgsmaalet om, hvorvidt Kommunernes Tilskud bør være obligatorisk eller frivilligt, og dernæst
2. i hvilket Omfang og Forhold Stat og Kommune, hver for sig, bør medvirke til Arbejdsløshedsforsikringen.

I Kommissionens Betænkning Side 49 og følgende Blade have forskellige Mindretal i saa Henseende gjort deres afvigende Anskuelse gældende. Udvalget henviser til disse Bemærkninger, hvoraf det fremgaar, at Tanken om obligatoriske Kommunetilskud har været bragt frem i Kommissionen. Ogsaa i Udvalget har der været en ikke ringe Sympati herfor, men under Hensyn til det ønskelige i, at der i de 5 Aar, der vil hengaa, inden Revision af Loven finder Sted, kan blive de gunstigste mulige Forhold for Dannelse af Arbejdsløsheds-kasser og indvindes Erfaringer ogsaa for saa vidt angaar Nødvendigheden af det tvungne Kommunetilskud, er denne Tanke dog ikke fastholdt, og den under 1. nævnte Meningsforskel har derfor ikke medført, at der i Udvalget er stillet Ændringsforslag.

Ligeledes have de under 2. nævnte afvigende Anskuelse haft Talsmænd i Udvalget, idet enkelte Medlemmer vilde have fundet det heldigt, om Tilskuddet fra Kommunerne — for saa vidt disse i det hele maatte ønske at yde et saadant — blev fastsat til et bestemt aarligt Beløb svarende til $\frac{1}{4}$ af Medlemspræmien og gældende for samtlige de 5 Aar, i hvilke Loven skal gælde som Forsøg. Da Udvalgets store Flertal ikke har kunnet tiltræde denne Tanke, er der ikke i saa Henseende stillet Ændringsforslag.

Enkelte af Udvalgets Medlemmer have bl. a. ønsket Understøttelseskasserne knyttet direkte til Fagorganisationerne, men de have, for at Udvalgets Indstillinger kunne fremtræde enstemmigt og for at bidrage til, at den foreliggende Sag hurtigt kan fremmes til Fordel for de arbejdsløse, ikke villet fremsætte særlige Ændringer.

Et enkelt Medlem kunde ønske, at § 9 (Kommunetilskuddet) fik en mere praktisk Affattelse, saaledes at Kommunetilskuddet kun kunde gives til lokale Kasser eller til stedlige Afdelinger af faglige Kasser. Den eneste Mulighed for kommunalt Tilskud synes at være den, at der er en lokal Kasse eller lokal Afdeling, som Kommunen kan forhandle med. Understøttelsen til de individuelle Medlemmer af en Kasse, der ingen officiel Repræsentant har i en Kommune, vil formentlig give Anledning til megen Vilkaarlighed og meget overflødigt Skriveri.

Med den voksende Tendens indenfor Arbejderklassen, dels til at forsikre sig og dels til at erhverve eget Hjem, synes — som det var krævet i Poul Rasmusens Forslag — en Laanebestemmelse at være paa sin Plads i Tilfælde, hvor Undladelse af Præmiebetaling kan bringe Policen til Ophør, eller Undladelse af at betale stipulerede Afdrag eller Rente kan forskertse Ejendomsretten til Huset. Dette Medlem kunde have ønsket, at Flertallet vilde have modtaget en Ændring i den Retning, men er enigt i, at Lovforslaget skal naa Landstinget med den Vægt, en enstemmig Vedtagelse uden Dissens om Detaillerne giver, og har derfor givet Afkald paa at stille særlige Ændringer.

Ændringsforslagene ere enten stillede af Ministeren og tiltraadte af Udvalget eller stillede af Udvalget. Ændringerne ere ikke af indgribende Betydning og for en stor Del kun af redaktionel Natur, sigtende til at tydeliggøre enkelte af Lovforslagets Bestemmelser, hvis rette Forstaaelse kunde give Anledning til Tvivl. Nogen speciel Redegørelse i Betænkningen for hver enkelt af de foreslaaede Ændringer vil derfor være overflødig, da disses Indhold i saa godt som alle Tilfælde giver sig selv. Kun skal der gøres opmærksom paa enkelte af Ændringsforslagene, der indeholde nogen Realitet.

Ændringsforslagene Nr. 2 og 3 tage Sigte paa at forhindre Oprettelsen af alt